TAND HUYỆN HỮU LŨNG **TỈNH LẠNG SƠN**	**CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM** **Độc lập - Tự do – Hạnh phúc**

Bản án số: **01**/2018/DSST
Ngày 25/01/2018
V/v Đòi bồi thường thiệt hại
do sức khỏe bị xâm phạm.

NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

TOÀ ÁN NHÂN DÂN HUYỆN HỮU LŨNG TỈNH LẠNG SƠN

- Thành phần Hội đồng xét xử sơ thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ toạ phiên toà: Ông Lành Văn Huế.

Các Hội thẩm nhân dân:

1. Ông Phạm Văn Xuân

2. Ông Lý Hoàng Anh

***- Thư ký phiên toà*:** Bà Hoàng Ngọc Dinh - Thư ký Tòa án nhân dân huyện Hữu Lũng, tỉnh Lạng Sơn.

***- Đại diện Viện kiểm sát nhân dân huyện Hữu Lũng, tỉnh Lạng Sơn tham gia phiên tòa*:** Ông Mã Anh Tuấn - Kiểm sát viên.

Ngày 25 tháng 01 năm 2018, tại phòng xét xử Toà án nhân dân huyện Hữu Lũng, tỉnh Lạng Sơn xét xử sơ thẩm công khai vụ án thụ lý số: 20/2017/TLST-DS, ngày 03/10/2017 về tranh chấp "Đòi bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm" theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử số: 01/2018/QĐXX-ST, ngày 08 tháng 01 năm 2018 giữa các đương sự:

- *Nguyên đơn:* Ông Trần Đăng B, sinh năm 1959. Có mặt.

Địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

- *Bị đơn:* Ông Trần Đăng T, sinh năm 1961. Có mặt.

Anh Trần Đăng V, sinh năm 1986. Có mặt.

Cùng địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

- *Người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan:*

1. Anh Trần Đăng Đ, sinh năm 1987. Có mặt.

2. Chị Hoàng Thị H, sinh năm 1991. Có mặt.

Cùng địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

- *Người làm chứng:*

1. Anh Chu Văn L, sinh năm 1983.

Địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

Anh L có đơn xin xét xử vắng mặt.

2. Bà Hà Thị M. Vắng mặt.

Địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

3. Bà Triệu Thị H. Vắng mặt.

Địa chỉ: Thôn Đ, xã T, huyện H, tỉnh Lạng Sơn.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo đơn khởi kiện cùng những lời khai tiếp theo và tại phiên tòa hôm nay nguyên đơn ông Trần Đăng B trình bày:

Ngày 01/4/2017, khoảng 13 giờ 30 phút tôi đang ngồi ở nhà nhặt rau thì thấy 02 cháu gái về gọi nói rằng cháu V (con của anh Trần Đăng V) lấy đá ném các cháu, sau đó tôi ra cầm súng cao su mục đích để dọa cháu V tại sao lại ném đá cháu tôi. Cháu V chạy về nhà mách ông Trần Đăng T nói rằng tôi bắn cao su vào tay cháu nên ông T đang chăn dê nghe thấy cháu V mách thì bảo anh V sang hỏi xem tại sao tôi lại bắn cao su vào cháu. Sau đó một mình anh Trần Đăng V đang uống rượu ở nhà thì hùng hổ chạy xuống nhà tôi vơ cây tre ở cổng nhà tôi dài 03m lao vào chọc một đầu tre vào ngực trái của tôi nên tôi bị ngã ngửa xuống đất, tôi gọi con dâu tôi là chị Hoàng Thị H đang ngủ trong nhà dậy lấy điện thoại quay lại sự việc. Con dâu tôi chạy ra định lấy điện thoại quay thì ông T chạy xuống giằng co với con dâu tôi không cho quay, con dâu tôi cất điện thoại vào túi áo thì ông T thọc tay vào để lấy điện thoại thì con dâu tôi cắn vào tay ông T, đau quá nên ông T bỏ ra. Lúc đó anh V và tôi vẫn đang giằng co nhau, anh V đấm vào góc mắt trái của tôi thì tôi bị choáng nên ngã xuống đất, thấy vậy sợ tôi chết nên ông T và anh L ở gần đó chạy xuống lôi anh V về. Anh V và ông T khai tôi cầm dao chạy đuổi theo họ về đến nhà là không đúng sự thật, họ về rồi tôi ở nhà sau đó tôi báo trưởng thôn là ông Hứa Hồng T để báo sự việc sau đó trưởng thôn và phó thôn là ông Lô Thế B đến cổng nhà tôi lập biên bản sự việc có mặt tôi, con dâu là chị H, ông T và anh V, lập biên bản hòa giải nhưng không thành. Sau đó vì đau quá nên tôi gọi con trai tôi là Trần Đăng Đ đang làm việc ở thành phố Lạng Sơn về đưa đi khám tại phòng khám đa khoa Bố Hạ, kết quả khám tôi bị thương tích phần mềm. Sau đó đi khám lại tại nhà thầy thuốc chuyên về xương khớp và bán thuốc nam chẩn đoán tôi bị rạn hai xương ức, sau đó tôi mua thuốc về bó chỗ bị rạn. Ngoài ra tôi có đi mua thuốc tây, các hóa đơn mua thuốc tôi đã nộp cho Tòa án. Tôi báo Công an xã nhưng do là ngày nghỉ cuối tuần nên chưa giải quyết, sau đó xã báo Công an huyện cử cán bộ đến để lấy lời khai và lập biên bản.

Công an huyện có gọi tôi lên để làm rõ sự việc và cho tôi đi giám định pháp y về thương tích, kết quả 0%. Vì kết quả là 0% thương tích nên Công an huyện quyết định không khởi tố về hình sự vì không cấu thành tội phạm.

Tôi yêu cầu Tòa án giải quyết buộc ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V bồi thường thiệt hại cho gia đình tôi. Cụ thể các khoản sau:

- Chi phí cho việc cứu chữa: 983.000đ;

- Chi phí mất thu nhập của tôi cho việc điều trị và đi lại trong khoảng thời gian 02 tháng: 9.600.000đ. Hàng ngày tôi làm phụ hồ, thu nhập là 160.000đ/ngày.

- Chi phí cho việc đi lại (khám bệnh và lên Công an, Tòa án huyện làm việc): 2.810.000đ (không có hóa đơn);

- Chi phí giám định: 1.215.000đ (Có biên lai thu tiền);

- Bồi thường tổn thất tinh thần: 10.000.000đ.

Ngoài ra bồi thường cho con trai tôi vì đưa tôi đi khám và đi giám định thương tích mà phải nghỉ làm việc, mất thu nhập 06 ngày công, yêu cầu bị đơn bồi thường 400.000đ/ngày là 2.400.000đ; bồi thường cho con dâu tôi (Hoàng Thị H) 10 ngày công chăm sóc và lo thủ tục giấy tờ cho tôi 160.000đ/ngày là 1.600.000đ.

Tổng số tiền tôi yêu cầu bồi thường là 28.608.000đ. Trong đó: Yêu cầu anh Trần Đăng V bồi thường số tiền 18.608.000đ; yêu cầu ông Trần Đăng T bồi thường số tiền 10.000.000đ.

Bị đơn ông Trần Đăng T trình bày:

Ngày 01/4/2017 tôi đang đi thả dê, đến cửa nhà Chu Văn L thì thấy cháu trai tôi khóc chạy đến chỗ tôi nói là ông B bắn súng cao su vào tay con thì tôi quay về nhà con trai tôi là anh V xuống nhà ông B hỏi xem tại sao lại bắn súng cao su vào tay cháu. Sau đó anh V xuống nhà ông B ngay, tôi thấy anh V và ông B đang giằng co nhau tại sân nhà ông B thì tôi chạy xuống can. Lúc đó có mặt anh Chu Văn L là hàng xóm cùng đi chăn trâu thấy giằng co thì đứng xem. Anh V và ông B cùng nhau giằng co chiếc gậy tre dài khoảng 3m, thấy vậy tôi chạy xuống một tay tôi kéo anh V ra còn một tay tôi du ông B lùi lại chẳng may ông B trượt chân ngã xuống đất nhưng không bị làm sao. Lúc đó chị H là con dâu ông B đứng ở thềm nhà thì lấy điện thoại ra định quay, tôi đứng gần đó định vơ điện thoại của chị H nhưng chưa vơ được thì đã bị chị H cắn vào tay trái tôi, đau quá nên tôi túm tóc chị H kéo lên thì chị H mới thả ra, chị H không hề bị ngã cũng không bị thương tích gì cả.

Tôi kéo anh V đi về nhà, ông B đứng dậy chạy vào nhà lấy dao đuổi theo tôi và anh V. Ông L đứng đó thì chỉ nói là không đánh nhau nữa chứ không can, sau đó thì đi cùng tôi và anh V về nhà.

Tôi và anh V đi về nhà thì ngay sau đó ông B cầm dao chạy đuổi theo về đến nhà anh V, ông B đứng bờ gần ngoài sân mắng chửi bố con tôi.

Sau đó con dâu ông B gọi Trưởng thôn đến để giải quyết, khoảng 10 phút sau thì trưởng thôn đến lập biên bản và giải hòa giữa hai bên nhưng không được. Sau đó ai về nhà đấy, ông B viết đơn lên Công an huyện trình báo về việc bố con tôi gây thương tích cho ông và con dâu là chị H.

Công an huyện Hữu Lũng có triệu tập tôi và anh V lên 3 đến 4 lần để lấy lời khai về sự việc này. Cuối cùng hai bên vẫn không thỏa thuận được về phần dân sự, còn về hình sự thì ông B và chị H không có thương tích gì nên Công an không tiến hành khởi tố.

Nay ông B khởi kiện yêu cầu tôi và anh V bồi thường thiệt hại cho ông B với số tiền 28.608.000đ thì tôi hoàn toàn không nhất trí. Vì tôi và Vương không được đánh ông B, trong khi giằng co đoạn cây với anh V ông B cũng không có thương

tích gì thể hiện qua kết quả giám định về thương tích và kết quả siêu âm của phòng khám đa khoa chất lượng cao B, huyện Y, tỉnh Bắc Giang.

Về yêu cầu bồi thường cho anh Trần Đăng Đ là con trai của ông B thì có về hôm xảy ra xô xát, ngày hôm sau anh Đ đi làm trở lại không nghỉ ngày nào, còn chị H là con dâu ông B thì ở nhà chứ không đi làm công việc gì, nay ông B yêu cầu tôi và anh V bồi thường ngày công lao động tôi không đồng ý. Vì tôi không được đánh gây thương tích gì cho ông B và anh Đ, chị H; đối với ông B và anh V có giằng co nhau nhưng không hề có thương tích gì, Công an đã trưng cầu giám định về thương tích đối với ông B, kết quả giám định là 0%, như vậy ông B không có căn cứ gì để yêu cầu tôi và anh V phải bồi thường.

Bị đơn ông Trần Đăng V trình bày:

Ngày 01/4/2017 tôi đang ở nhà ăn cơm thì thấy bố tôi là ông Trần Đăng T vào nhà nói là con trai tôi là cháu Trần Đăng L, 08 tuổi bị ông B bắn súng cao su vào tay, tôi xuống ngay nhà ông B để hỏi rõ sự việc, ngay sau đó tôi xuống nhà ông B để hỏi thì thấy ông B đang băm cỏ voi cho bò, tôi hỏi nhưng ông B không nói gì, sau ông đứng dậy và cầm dao lên dọa tôi, hai bên lời qua tiếng lại thì tôi vơ một đoạn tre cạnh đó dài khoảng 03m, ông B thấy vậy thì bỏ dao xuống và giằng co chiếc gậy tre với tôi. Sau đó bố tôi vào đẩy tôi ra và du ông B ra chẳng may thì ông B trượt chân ngã xuống đất nhưng không bị thương tích gì, tôi không hề đâm gậy vào ngực trái của ông B như ông B trình bày và cũng không được tát ông B cái nào.

Trong lúc tôi và ông B giằng co thì chị H là con dâu ông B ở trong nhà ra cầm điện thoại định quay thì bố tôi vơ điện thoại chị H nhưng chưa kịp vơ mà chị H lại cắn vào tay bố tôi đến giờ vẫn còn sẹo. Sự việc diễn ra có mặt ông Chu Văn L, bà Triệu Thị H và bà Hà Thị M là hàng xóm cùng đi chăn trâu thấy giằng co thì đứng xem không ai can ngăn, ngoài ra chỉ có các cháu nhỏ đứng xem. Họ đều nhìn thấy tôi và bố tôi không gây thương tích gì cho ông B và chi H. Tôi cũng không để ý sau đó thế nào. Sau khi giằng co với ông B thì tôi và bố tôi quay về nhà. Ông B cầm dao chạy đuổi theo bố con tôi đến gần nhà và đứng ngoài sân mắng chửi bố con tôi.

Tôi vào nhà được một lúc thì thấy Trưởng thôn đến gọi tôi ra làm việc và lập biên bản, tuy nhiên giữa hai bên không hòa giải được và có lập thành biên bản cho các bên ký vào.

Khoảng một tuần sau thì Công an huyện Hữu Lũng triệu tập bố con tôi ra để làm việc. Cuối cùng giữa chúng tôi vẫn không thỏa thuận được về phần dân sự, còn về hình sự thì ông B và chị H không có thương tích gì nên Công an không tiến hành khởi tố.

Nay ông B khởi kiện yêu cầu tôi và bố tôi bồi thường thiệt hại cho ông B với số tiền 28.608.000đ thì tôi hoàn toàn không nhất trí. Anh Trần Đăng Đ là con trai của ông B thì có về hôm xảy ra xô xát, ngày hôm sau anh Đ đi làm trở lại không nghỉ ngày nào, còn chị H là con dâu ông B thì ở nhà không bị thiệt hại gì như ông B khai; giữa tôi và ông B có giằng co nhau nhưng không hề có thương tích gì, theo

kết luận giám định về thương tích của ông B là 0%, như vậy ông B không có căn cứ gì để yêu cầu tôi và bố tôi bồi thường.

Người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan anh Trần Đăng Đ trình bày:

Sự việc xô xát giữa bố tôi là ông Trần Đăng B và ông Trần Đăng T, anh Trần Đăng V thì tôi không được chứng kiến.

Ngày 01/4/2017 vợ tôi là chị Hoàng Thị H có gọi điện cho tôi báo về sự việc bố tôi bị anh V và ông T đánh. Sau khi nghe tin thì tôi xin nghỉ làm để về nhà ngay, tôi làm việc tại Doanh nghiệp tư nhân Mạnh Cường tại huyện C, tỉnh Lạng Sơn, tôi lái xe cẩu cho công ty, tôi xin nghỉ 03 ngày từ ngày 01/4 đến hết ngày 03/4/2017. Về đến nhà thì tôi đưa bố tôi ra trạm y tế xã V, huyện H để kiểm tra sức khỏe tuy nhiên do là ngày nghỉ chỉ có người trực chứ không có bác sĩ khám chữa bệnh. Ngày hôm sau tôi đưa bố tôi ra phòng khám đa khoa tại B, huyện Y, tỉnh Bắc Giang để chụp chiếu và kiểm tra sức khỏe, kết quả là bố tôi bị chấn thương phần mềm.

Ngày 03/4/2017 bố tôi nói khó thở và tức ngực nên tôi lại đưa bố tôi đến nhà thầy thuốc chuyên về xương khớp tại xã C, huyện T, tỉnh Bắc Giang để kiểm tra và bốc thuốc về bó.

Ngày 04/4/2017 tôi quay trở lại đi làm bình thường.

Đến ngày 04/5/2017 Công an huyện yêu cầu gia đình đưa bố tôi đi giám định nên tôi lại xin nghỉ 03 ngày từ ngày 04/5 đến hết ngày 06/5/2017 để về nhà. Ngày 05/5/2017 tôi đưa bố tôi đi giám định tại bệnh viện đa khoa tỉnh Bắc Giang, gồm có tôi, bố tôi và một cán bộ Công an huyện đi cùng, kết luận giám định thì do cán bộ Công an cầm và không cho bố con tôi biết kết quả. Đến sau này khi có quyết định không khởi tố vụ án hình sự thì gia đình mới biết kết luận là không có thương tích (0%), vì vậy nay tôi yêu cầu ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V là những người gây thiệt hại cho sức khỏe của bố tôi và ảnh hưởng đến công việc và thu nhập của tôi. Tôi yêu cầu ông T và anh V bồi thường toàn bộ thiệt hại theo yêu cầu của bố tôi và cho bản thân tôi do nghỉ 06 ngày làm việc nên thu nhập cá nhân bị giảm sút. Lương của tôi cụ thể là 400.000đ/ngày (12.000.000đ/tháng). Vậy, tôi yêu cầu ông T và anh V bồi thường cho tôi số tiền tương ứng 06 ngày công là 2.400.000đ.

Người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan chị Hoàng Thị H trình bày:

Sự việc xô xát giữa bố chồng tôi là ông Trần Đăng B và ông Trần Đăng T, anh Trần Đăng V như ông B (bố chồng) tôi khai là đúng.

Ngày 01/4/2017 sau khi sự việc xảy ra thì bố tôi không đi điều trị tại bệnh viện mà chỉ đi khám tại phòng khám đa khoa B, huyện Y, tỉnh Bắc Giang, sau đó về nhà điều trị bằng thuốc nam. Bố tôi vẫn đi lại và tự sinh hoạt được bình thường, tuy nhiên tối nằm ngủ có kêu đau ở ngực và khó thở. Bố tôi điều trị 02 đợt bằng thuốc nam trong 01 tháng.

Tôi là người lo các thủ tục giấy tờ để cung cấp cho Công an huyện và Tòa án huyện; còn đưa đi khám và kiểm tra sức khỏe cho bố chồng tôi là do anh Trần Đăng Đ là chồng tôi đưa đi.

Cụ thể các loại giấy tờ văn bản là các loại đơn gửi Công an xã, đi cùng bố đến Công an huyện để lấy lời khai. Ngoài ra còn lo các thủ tục giấy tờ nộp lên Tòa án. Thời gian đó tôi lo cho sức khỏe của bố và phải đi lại lên Công an huyện không đi làm được, cụ thể về thời gian vào ngày nào tôi không nhớ, tôi được đưa bố tôi lên Công an huyện 07 lần, ra Tòa án huyện 02 lần, Công an xã 01 lần. Tổng cộng là 10 ngày.

Vì đi lại đưa đón ông và lo các thủ tục nên tôi bị mất thu nhập cá nhân. Ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V là người gây thiệt hại cho sức khỏe của bố tôi và ảnh hưởng đến thu nhập của tôi. Nay tôi yêu cầu ông T và anh V bồi thường thiệt hại cho bố tôi và bồi thường cho tôi thu nhập 01 ngày công của người làm ruộng tại địa phương là: 160.000đ/ngày x 10 ngày công = 1.600.000đ.

Người làm chứng anh Chu Văn L trình bày:

Tôi là hàng xóm của ông Trần Đăng B, ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V. Khoảng 13 giờ 00 ngày 01/4/2017, tôi và em rể tôi đến nhà anh Trần Đăng V ăn cơm, đang ăn cơm thì ông Trần Đăng T là bố anh V đến nói với anh V là cháu L con trai anh V bị ông Trần Đăng B bắn súng cao su vào tay và bảo anh V xuống hỏi ông B về sự việc, anh V nói tôi ngồi đợi để anh xuống xem thế nào. Khoảng 10 phút sau thì tôi nghe thấy tiếng ồn ào tranh cãi nhau nên tôi xuống xem có chuyện gì. Xuống đến nhà ông B thì thấy anh V và ông B đang giằng co nhau một chiếc gậy tre dài khoảng 03m, tôi đứng ngoài và nói "Thôi, không đánh nhau nữa" chứ không vào can. Lúc đó ông T đã đi lên nhà anh V, chị H thì đang đứng trên thềm nhà. Hai bên giằng co nhau sau đó ông B bị trượt chân ngã xuống đất và ông hô hoán lên, anh V đi về nhà. Ông B chạy vào bếp cầm dao chạy ra sân chửi mắng theo, còn tôi cũng đi về nhà. Tôi không thấy ông B bị thương tích gì ở đâu cả.

Khi ông B hô hoán thì mọi người xung quanh đến xem, tôi không nhớ được có những ai vì cũng khá đông người.

Sau khi sự việc xảy ra thì trưởng thôn đến giải quyết và được Công an huyện triệu tập tôi đến lấy lời khai với tư cách người làm chứng.

Ngoài ra tôi không biết gì thêm.

Tại phiên tòa đại diện Viện kiểm sát nhân dân huyện Hữu Lũng phát biểu về việc tuân theo pháp luật của Thẩm phán và Hội đồng xét xử, Thư ký phiên tòa:

Thẩm phán được phân công giải quyết vụ án đã tiến hành đầy đủ các hoạt động tố tụng và đúng theo quy định; tại phiên tòa Hội đồng xét xử và Thư ký đã thực hiện đúng, đầy đủ các thủ tục tố tụng về phiên tòa sơ thẩm dân sự theo quy định của Bộ luật tố tụng dân sự. Tuy nhiên, Thẩm phán vẫn còn có những vi phạm sau:

Tòa án thụ lý giải quyết vụ án, gửi thông báo thụ lý vụ án tới Viện kiểm sát quá hạn 01 ngày làm việc.

Quyết định đưa vụ án ra xét xử mở phiên tòa chưa đảm bảo thời hạn 15 ngày nghiên cứu hồ sơ của Viện kiểm sát.

Ý kiến về việc giải quyết vụ án:

Về các yêu cầu của ông Trần Đăng B yêu cầu ông Trần Đăng T, anh Trần Đăng V phải bồi thường cho ông các khoản chi phí việc cứu chữa; tiền mất thu nhập; đi lại khám thương tích; lên Công an, Tòa án làm việc; tiền chi phí giám định, tiền tổn thất về tinh thần và tiền công mất thu nhập cho con trai (Trần Đăng Đ) đưa đón ông đi khám và đi giám định thương tích và tiền công mất thu nhập cho con dâu (Hoàng Thị H) phải chăm sóc tại gia đình, lo các thủ tục giấy tờ ra, vào viện cho ông với tổng số tiền là 28.608.000đ là không có căn cứ chấp nhận. Vì, trong quá trình giải quyết vụ án ông B có cung cấp một số hóa đơn, bảng kê thanh toán chi phí khám chữa bệnh, tiền thuốc. Tuy nhiên, tịa bản kết luận giám định pháp y về thương tích số 7753/17/tgt ngày 05/5/2017 của Trung tâm pháp y tỉnh Bắc Giang đã kết luận: Kiểm tra vùng ngực trái không thấy dấu hiệu vết thương tích nên tỷ lệ tổn hại sức khỏe là 0%, hơn nữa khi xả ra sự việc, ông không đến bệnh viện hay trạm y tế xã để khám và điều trị mà lại đi khám ở phòng khám tư nhân nên không có căn cứ để xem xét cho việc bồi thường của ông. Ngoài lời khai của ông B, chị H và những hóa đơn, bảng kê thanh toán ra ông B không cung cấp được chứng cứ nào khác. Hơn nữa, theo lời khai của các đương sự và người làm chứng cho thấy ông T, anh V cũng không có hành vi gây thương tích gì cho ông B.

Do vậy căn cứ các Điều 584, 585,và 590 của Bộ luật dân sự, yêu cầu đòi bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm của ông Trần Đăng B là không có căn cứ nên không được chấp nhận.

Vụ án đã được Tòa án đã tiến hành hòa giải nhưng không thành. Các đương sự vẫn giữ nguyên các ý kiến đã đưa ra ở trên.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Sau khi nghiên cứu các tài liệu có trong hồ sơ vụ án được thẩm tra tại phiên tòa và căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa Hội đồng xét xử nhận định:

[2] Xét về thủ tục tố tụng: ông Trần Đăng B có đơn yêu cầu Tòa án nhân dân huyện Hữu Lũng, tỉnh Lạng Sơn giải quyết buộc ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm, theo quy định tại khoản 6 Điều 26; vụ án thuộc thẩm quyền của Tòa án nhân dân huyện Hữu Lũng giải quyết theo quy định tại khoản 1 Điều 35 và khoản 1 Điều 39 của Bộ luật tố tụng dân sự. Các yêu cầu của đương sự trong vụ án thuộc thẩm quyền giải quyết của Tòa án nhân dân huyện Hữu Lũng nên Tòa án nhân dân huyện Hữu Lũng thụ lý, giải quyết vụ án là đúng quy định pháp luật.

[3] Xét về nội dung vụ án: Qua lời khai của các đương sự tại phiên tòa và các chứng cứ do các đương sự cung cấp đã có đủ cơ sở để Hội đồng xét xử kết luận, vào ngày 01/4/2017 giữa ông Trần Đăng B và anh Trần Đăng V có xảy ra việc xô sát, đánh nhau. Việc xô sát, đánh nhau giữa ông B và anh V không có

thương tích xảy ra, tuy nhiên ông B cho rằng bị anh Trần Đăng V dùng đoạn cây tre dài 03m chọc một đầu tre vào ngực ông làm ông ngã ngửa xuống đất, sau đó ông B được người nhà đưa đi khám tại phòng khám đa khoa chất lượng cao B, huyện Y, tỉnh Bắc Giang và đi khám tại nhà thầy thuốc chuyên về xương khớp và lây thuốc nam về nhà điều trị vết thương. Sau đó, ông Trần Đăng B có đơn yêu cầu ông T và anh V phải bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm với tổng số tiền các khoản 28.608.000đ. Tuy nhiên, trong quá trình giải quyết vụ án và tại phiên tòa ông Trần Đăng B có cung cấp một số hóa đơn, bảng kê thanh toán chi phí khám chữa bệnh, tiền thuốc, phiếu siêu âm, bản kết luận giám định pháp y, tuy nhiên, tại bản kết luận giám định pháp y về thương tích số 7753/17/tgt ngày 05/5/2017 của Trung tâm pháp y tỉnh Bắc Giang đã kết luận: Kiểm tra vùng ngực trái không thấy dấu hiệu vết thương tích nên tỷ lệ tổn hại sức khỏe là 0%, hơn nữa khi xả ra sự việc, ông không đến bệnh viện hay trạm y tế xã để khám và điều trị mà lại đi khám ở phòng khám tư nhân nên không có căn cứ để xem xét cho việc bồi thường của ông. Ngoài lời khai của ông B, chị H và những hóa đơn, bảng kê thanh toán ra ông B không cung cấp được chứng cứ nào khác. Hơn nữa, theo lời khai và tại phiên tòa anh Trần Đăng V không thừa nhận được chọc gậy tre vào ngực và đấm vào góc mắt trái gây thương tích cho ông Trần Đăng B và người làm chứng cho thấy ông Trần Đăng T, anh Trần Đăng V cũng không có hành vi gây thương tích gì cho ông Trần Đăng B. Trong quá trình giải quyết vụ án ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V cũng không chấp nhận khoản tiền bồi thường nào cho ông Trần Đăng B. Do vậy căn cứ các Điều 584, 585,và 590 của Bộ luật dân sự, yêu cầu đòi bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm của ông Trần Đăng B là không có căn cứ nên không được chấp nhận.

[4] Về yêu cầu của anh Trần Đăng Đ và chị Hoàng Thị H yêu cầu ông T và anh V bồi thường ngày công lao động trong thời gian đưa ông Trần Đăng B đi khám vết thương; đi giám định thương tích và phục vụ tại gia đình theo yêu cầu của ông Trần Đăng B là không có căn cứ chấp nhận, vì: Yêu cầu của ông Trần Đăng B đòi bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm không có căn cứ chấp nhận như đã phân tích trên.

[5] Về án phí: Đây là vụ án người có yêu cầu bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm thuộc trường hợp được miễn án phí, nên ông Trần Đăng B không phải chị án phí dân sự sơ thẩm đối với số tiền yêu cầu bồi thường không được Tòa án chấp nhận.

[6] Quyền kháng cáo: Các đương sự có quyền kháng cáo bản án theo quy định.

[7] Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ điểm d khoản 1 Điều 12 và khoản 1 Điều 26 Nghị quyết số: 326/2016/UBTVQH14 ngày 30 tháng 12 năm 2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định về án phí, lệ phí Tòa án.

1. Xử:

Không chấp nhận toàn bộ yêu cầu bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm của ông Trần Đăng B yêu cầu ông Trần Đăng T và anh Trần Đăng V bồi thường với tổng số tiền các khoản là 28.608.000đ *(Hai mươi tám triệu sáu trăm linh tám nghìn đồng).*

2. Về án phí:

Miễn án phí dân sự sơ thẩm cho ông Trần Đăng B đối với yêu cầu thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm không được Tòa án chấp nhận là 28.608.000đ *(Hai mươi tám triệu sáu trăm linh tám nghìn đồng).*

3. Nguyên đơn, bị đơn và người có quyền lợi nghĩa vụ liên quan có mặt có quyền kháng cáo bản án trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày tuyên án (Ngày 25/01/2018).

Nơi nhận:
- TAND tỉnh Lạng Sơn;
- VKSND huyện Hữu Lũng;
- Chi cục THADS huyện Hữu Lũng;
- Các đương sự;
- Lưu hồ sơ vụ án.

TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ SƠ THẨM
Thẩm phán - Chủ toạ phiên toà

(Đã ký)

Lành Văn Huế